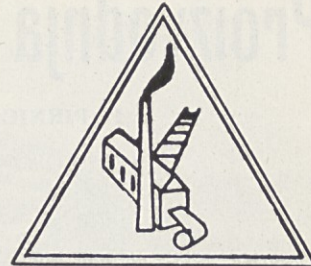

NAŠE DELO

GLASILO DELOVNIH KOLEKTIVOV ZDRUŽENIH PAPIRNIC LJUBLJANA IN PAPIRNIC KOLIČEVO

Sklepi zasedanja DS

KOLIČEVO, JUNIJA — Delavski svet podjetja je na 26. zasedanju na predlog prisotnih s tajnim glasovanjem izvolil novi UPRAVNI ODBOR, ki šteje 9 članov in dva namestnika. Direktor podjetja je po samem zakonu član UO. Od predlaganih kandidatov so bili v novi UPRAVNI ODBOR izvoljeni naslednji kandidati:

1. Ciril Beden
  2. Franc Bergant
  3. Karol Dimec
  4. Marjan Grilj
  5. Janez Klopčič
  6. Roman Kopač
  7. Marjan Kotnik
  8. Ivan Prelovšek
- Za namestnika pa sta bila izvoljena:

1. Franc Jereb
  2. Stanka Prisljan
- V letošnjem letu je potekla mandatna doba članom stalnih komisij pri delavskem svetu. Za mandatno dobo dveh let je delavski svet imenoval nove člane komisije:

STANOVANJSKA KOMISIJA:

1. Viktor Kern, predsednik
2. Milan Korošec, tajnik
3. Draga Brenčič, član
4. Miha Adlešič, član
5. Ciril Štebal, član

KOMISIJA ZA NABAVO IN ODPIS OSNOVNIH SREDSTEV:

1. Marica Hribar, predsednik
2. Andrej Vavpetič, tajnik
3. Janez Kosmač, član
4. Jože Slapar, član
5. Ing. Miha Svetlin, član

KOMISIJA ZA OCENITEV ŠKODE IN REKLAMACIJ:

1. Dušan Kosmina, predsednik
2. Karol Gorjanc, tajnik
3. Pavel Klemenčič, član
4. Ivan Prelovšek, član
5. Jakob Zanoškar, član

KOMISIJA ZA HTV:

1. Janez Gregorin, predsednik
2. Anton Orehek, tajnik
3. Ernest Seilnacht, član
4. Marinka Stupica, član
5. Mirko Matičič, član
6. Franc Starin, član
7. Srečo Kočar, član

KOMISIJA ZA DELITEV OSEBNIH DOHODKOV:

1. Jakob Lukman, predsednik
2. Marjan Černe, tajnik
3. Marjan Grilj, član
4. Stane Breznik, član
5. Stane Ravnihar, član
6. Jožefa Hafnar, član
7. Peter Ulčar, član

KOMISIJA ZA DELITEV DOHODKA:

1. Niko Dežela, predsednik
2. Sandi Rihtar, tajnik
3. Marinka Grčar, član
4. Janez Osolin, član
5. Franc Pančur, član

KOMISIJA ZA VARSTVO ŽENA, MLADINE IN INVALIDOV:

1. Mira Sever, predsednik
2. Rija Pelan, tajnik
3. Stanka Prisljan, član
4. Franc Vodlan, član
5. Jože Hafner, član

KOMISIJA ZA OBRAVNAVANJE KRSITVE DELOVNE DOLŽNOSTI:

1. Janez Klopčič, predsednik
2. Ivan Cene, član
3. Ciril Beden, član

OU SKLADA ZA GRADITEV IN DOGRADITEV STANOVANJSKIH HIS:

1. Lado Korošec, predsednik
2. Pavli Kmetič, tajnik
3. Anton Smole, član
4. Janez Klopčič, član
5. Albin Hribar, član
6. Mirko Matičič, član
7. Sandi Rihtar, član

Ker je pretekla mandatna doba namestniku predsednika DS, je bil za novega namestnika soglasno izvoljen Janez Kosmač.

■ Poročilo o tromesečnem poslovanju je podal A. Rihtar. Naglasil je, da je proizvodnja finalnih izdelkov na isti višini kot v prvem četrtletju lanskega leta. Tudi asortiment je ostal približno enak. Precej pa se je povečala proizvodnja lesovine. Na samo produktivnost vpliva blagovna proizvodnja in izvršene ure. Primerjava z lanskim I. kvartalom nam pove, da smo v prvih dveh mesecih nekoliko padli v produktivnosti, predvsem zaradi večjega števila opravljenih ur v februarju, smo pa v marcu dosegli povečanje za 3%.

Iz analize o izkoriščanju delovnega časa je razvidno, da se je celotno število ur zmanjšalo za 0,9%. Pri tem pa so se povečale redne opravljene ure, ki pa se glede na manjše število zaposlenih ne bi smele. Čeprav načrtno zmanjšujemo nadure, so se le-te povečale za 15%, kar je vsekakor preveč. Poseben problem so tudi boleznine, ki so se povečale za 15,4% in znašajo kar cele 4,5% v celotni strukturi.

Celotni dohodek v I. tromesečju v primerjavi z lanskim je nižji za okrog 14%. Do nižjega celotnega dohodka je prišlo zaradi nižje realizacije po količini in pa zaradi izpremenjenega asortimenta proizvodnje. Povečali so se materialni stroški in znaša to povečanje v primerjavi s tistimi, ki jih predpisuje normativ, za preko 210.000 N din. Do tega povečanja je prišlo iz dveh razlogov:

- a) zaradi prevelike porabe vlačne na tono izdelka
- b) zaradi boljšega oz. dražjega vnosa surovin.

Občutno povečanje poslovnih stroškov je nastalo tudi pri stroških za investicijsko vzdrževanje. Povečanje teh stroškov moramo iskati v povečani stopnji investicijskega vzdrževanja, ki jo je sprejel DS na zadnjem zasedanju v lanskem letu. V tem planu investicijskega vzdrževanja so namreč predvidena obsežnejša dela, ki po drugi strani zahtevajo tudi višje stroške. Ostala manjša povečanja poslovnih stroškov v primerjavi z lanskim letom so nastala pri prispevkih in članarinah, pri vodnem prispevku in pri prispevku za kadre.

Vzroki, da se je dohodek nekoliko zmanjšal, so:

- zaradi nižje realizacije za 13,7%
- zaradi višjih poslovnih stroškov pri porabljenem materialu, pri investicijskem vzdrževanju, pri prispevkih in članarinah, pri vodnem prispevku in prispevku za kadre za 8,2%.

Iz primerjave delitve čistega dohodka med I. kvartalom letošnjega leta in lanskega ugotovimo, da smo spričo nekoliko

slabših rezultatov pri višini realizacije in višini poslovnih stroškov dosegli tudi nižji čisti dohodek. Iz tako doseženega nižjega čistega dohodka smo namenili za osebne dohodke relativno več kot v lanskem letu. To nam kaže tudi delitveno razmerje na osebne dohodke in sklade. V letošnjem I. tromesečju smo namreč namenili za osebne dohodke 62,79%, v lanskem zadnjem tromesečju pa le 62,89%. Iz tega je razvidno, da smo v letošnjem letu deloma odstopili od sklepa DS, ki je predvideval, da smemo nameniti za osebne dohodke le 66% od doseženega čistega dohodka.

Izplačani osebni dohodki v letošnjem I. tromesečju so bili na solidni višini. Poprečje na enega zaposlenega znaša 78.181 din. Osebni dohodki so v primerjavi z lanskim zadnjim tromesečjem nekoliko nižji in to za 6,2%, kar je tudi v skladu z uspehi poslovanja, ki smo jih v letošnjem letu dosegli.

Po podanem poročilu in razpravi je DS v celoti potrdil rezultate poslovanja I. tromesečja letošnjega leta.

■ Nabava osnovnih sredstev: Za sprostitev tesarske delovne sile in zaradi prihranka pri okroglem in rezanem lesu je DS odobril nakup jeklenih odrov v vrednosti 11.200 N din.

Za ureditev prostora v novem bifeju, jedilnici toplega obroka in za ureditev menze je odobril DS nakup osnovnih sredstev v višini 19.040 N din.

■ Na tem zasedanju je DS razpravljal o stroških toplega obroka. Cena toplega obroka je 180 din, od katerih plača koristnik obroka 120 din, 60 din pa regresira podjetje.

■ Učencem osnovne šole Radomlje je bila odobrena finančna pomoč v znesku 500 N din.

*Pozdravljamo vse borce
in jim čestitamo
za dan borca - 4. julij*

Uredništvo „Našega dela“

Ob članku „Res je treba premisliti, kdaj izostanem z dela“

MEDVODE, JUNIJA — Pisec F. R. navaja v članku številčne podatke, ki kažejo, kako so se zmanjšali bolezenski izostanki z dela in izredni dopusti, ker je bil sprejet sklep, da se nagradi vsakega zaposlenega z 12.000 S din na leto, oziroma, da se delavcu za vsak dan bolezn ali izrednega dopusta odbije od te nagrade po 1000 S din.

Če pripisemo zmanjšanje števila izostankov temu ukrepu, je videti, da se je vrste »stimulacija« tovarni izplačala.

Zal pa ima omenjeni sklep tudi druge dimenzije, ki niso tako enostavno merljive, ker segajo na področje zdravstva in globoko v delovno ter splošno moralo naših delavcev. Te dimenzije je mnogo težje pravilno vrednotiti.

Neposredni poseg tovarne na področje zdravstvene službe z zmanjševanjem letnih nagrad (oziroma kaznimi za vsak bolezenski izostanek — kar je objektivno isto) za bolezenske iz-

ostanke ter »uspeh«, ki ga kažejo številke, so dejstva, do katerih bi zdravstvena služba ne smela biti ravnodušna. Nobenega dokaza namreč ni, da ne hodijo sedaj na delo tudi bolni ljudje in da se bodo morda posledice pokazale kdaj kasneje, razen tega pa ta ukrep neposredno lahko »pripomore« k poznemu odkrivanju bolezn. Ukrep oziroma sklep izenačuje bolezenske izostanke — resnične in hlinjene — ter zanje enako odbija od letne nagrade. Iz tega sklepam, da je s tem priznано, da jih ni mogoče razlikovati, oziroma, da zdravstvena služba tega ne zmore. Če je tako, potem bi morali po vsej logiki v prvi vrsti izboljšati to službo. Zanimivo bi bilo o zdravstvenem vidiku tega ukrepa slišati v našem listu strokovno mnenje vsakega in medvoškega obratnega zdravnika.

Da je delovna disciplina in prihajanje na delo oziroma nedisciplina in hlinjenje bolezn stvar

morale vsakega posameznika ter okolja, v katerem živi, je vsakomur jasno. Prepričan sem, da delavcev s tako nizko moralo, da se delajo bolne, ni veliko in ukrep ki je bil zaradi njih sprejet, učinkuje na solidne delavce ob morebitni bolezn zelo neprijetno in krivično ter zaradi tega raje bolni pridejo na delo, če so glede bolezn v dvomu, medtem ko onim z debelo kožo ne gre preveč v živo.

Jemati za izhodišče moralo naših najslabših delavcev, zaradi nemorale te peščice dvomiti v upravičenost bolezenskih izostankov ogromne večine in uvesti kazni za bolne oziroma nagrado za tiste, ki imajo srečo, da so zdravi, mi daje misliti, da smo se izostajanja z dela lotili tudi s premalo posluha za delikatna vprašanja socialistične morale.

Če imamo izostajanje z dela zaradi bolezn za zelo pomembno oviro pri dviganju proizvodnje (Nadaljevanje na 2. str.)

Proizvodnja v maju 1966

PAPIRNICA KOLIČEVO

	% izvrš. mes. pl.	Izkoriščenost proizv. kap. v maju		Indeks	
		Maj 66 Maj 65	1966		1965
Papir	105,8	106,3	92,5	92,0	100,5
Karton	100,3	99,4	91,4	91,5	100,0
Lepenka	111,3	108,3	92,0	81,4	113,0
Skupno	102,1	101,2	92,0	88,3	104,5

V maju je bil operativni plan proizvodnje na strojih izpolnjen, kar vidimo po odstotkih, pri papirju in še posebno pri lepenki pa celo presežen. V primerjavi z lanskim majem je bila proizvodnja letos za 1,2 odstotka večja. Povečanje proizvodnje imamo predvsem pri papirju in lepenki. Večja proizvodnja lepenke je rezultat tudi neprekinjenega obratovanja lepenčnih strojev, ki ga v lanskem maju še ni bilo, kar vidimo tudi iz porasta indeksa izkoriščanja proizvodnih kapacitet lepenke. Majhen padec proizvodnje kartona za 0,6 odstotka v primerjavi z lanskim majem je zaradi letos precej večje proizvodnje za izvoz, ki je bolj zahtevna od proizvodnje za domače tržišče, pa tudi manj ugodna po asortimentu in gramaturi glede na proizvodno zmogljivost strojev. Manj zadovoljiv rezultat pokaže neto proizvodnja in realizacija papirja in kartona.

ZDRUŽENE PAPIRNICJE LJUBLJANA

VEVČE, JUNIJA

	Plan	Doseženo
Papir	100	110,1
Celuloza	100	106,1
Pinotan	100	103,6
Lesovina	100	97,9

Proizvodnja papirja je v mesecu maju planirano količino znatno presežila, ker je plan za mesec maj še predvideval 15 dni izpada proizvodnje zaradi rekonstrukcije I. papirnega stroja. Brez vpliva rekonstrukcije bi pa plan komaj dosegli. Da proizvodnja ni bila višja, so vzrok težave pri obratovanju I. papirnega stroja, ki so povzročile precejšnje zastoje in velika izmeta. Tudi na drugih strojih je bilo v maju več zastojev in izmeta kot normalno.

Proizvodnja lesovine je bila nižja od planirane, ker smo brusili precej gost les z dolgimi vlakni, kar je povzročalo veliko rafinerne snovi, ki pa jo rafinerji zaradi slabega delovanja niso sproti predelali. Vzrok nizke proizvodnje pa so tudi zelo fina sita s ϕ luknjic 0,7 in 0,8 mm.

OB ČLANKU »RES JE TREBA PREMISLITI, KDAJ IZOSTANEM Z DELA«

(Nadaljevanje s 1. str.)

nosti dela, potem moramo v prvi vrsti najprej ugotoviti vzroke in v tej smeri naprej razmišljati.

Glede izrednih dopustov je že pisec F. R. omenil, da bo treba verjetno sklep delno spremeniti. Po mojem gre za načelni nespornost, če pravico delavca do izrednega dopusta povezujemo z odbitki pri tako imenovani letni nagradi.

Da je celotna zadeva z letnimi nagradami v osnovi nejasna, med drugim dokazuje tudi to, da ukrep ne velja za bivše borce. Res je, da so boleznij pri borcih pogostejše in da so svojo patriotsko zavest izpričali — toda,

če si delavec zlomi nogo, je samo neborec ob 12.000 din letne nagrade in težko je trditi, da drugi delavci (neborci) z uspehi na delovnem mestu še niso dokazali svoje visoke delovne morale.

Naj zaključim svoj polemični prispevek z mislijo, ki me je k pisanju pravzaprav napotila. Če smo po načelih samoupravljanja zaupali delavcem, ko so volili svoje predstavnike v organe upravljanja in ko so sami voljeni v te organe, ne zaupamo pa jim, ko uveljavljajo svoje pravice do socialnega varstva in izrednih dopustov, potem mi je jasno, da je birokracija izvojevala še eno zmago. **ing. Janez Primožič**

Počitniška praksa dijakov

VEVČE, JUNIJA — Meseca julija in tudi avgusta bo večje število dijakov in študentov različnih strokovnih šol opravljalo enomesečno obvezno počitniško prakso v naših obratih. Razumljivo je, da bo glede na našo osnovno dejavnost, med praktiki največ papirničarjev. Na drugem mestu so kemiki, nato strojniki, ekonomisti itd. Dijaki prihajajo med nas z upanjem, da na delovnem mestu utrđijo znanje in da se prepričajo o resničnosti teorije, s katero se skozi šolsko leto seznanjajo v strokovnih šolah.

Naša dolžnost je, da jim na delovnih mestih nudimo čimveč

pomoči in da zlasti ljudje s strokovno izobrazbo pomagajo utrđevati njihovo znanje, jim pomagajo spoznavati našo organizacijo, samoupravljanje in medsebojne odnose. Seveda pa je marsikaj odvisno od dijakov samih, od njihove prizadevnosti in zainteresiranosti. Disciplinarni ni zadnji element pri oceni praktikanta in pri njegovem napredku. Poseben primer so naši študenti, katerih dolžnost do podjetja je še večja, obenem pa je že sedaj možnost, da se detajlno spoznajo s svojim matičnim podjetjem, ki od njih pričakuje dober uspeh v šoli in resnost pri praktičnem delu skozi ves mesec prakse. **S. R.**

Tečaj o kontrolnih in merilnih instrumentih

VEVČE, JUNIJA — UO je razpravljal o stanju kontrolnih in merilnih instrumentov v obratu in ugotovil, da so instrumenti sicer v redu, pomanjkljivo pa je ravnanje z njimi. Manjka tudi rezervnih delov. S tem v zvezi se je odločil, da bo poslal na tečaj k firmi PAUL LIPPKE v Zahodno Nemčijo tovariša Marjana Pavšiča — referenta za instrumentacijo. Tovariš Pavšič naj bi se tam podrobno seznanil z upravljanjem in popravili kontrolnih instrumentov. Tu pridejo posebej v poštev instrumenti za merjenje pretokov snovi, za merjenje vlage in gramske teže itd. Tečaj pri firmi Paul Lippke bo trajal od 10. do 15. oktobra, nakar bo podoben tečaj tudi v tovarni za vse delavce, ki imajo kakorkoli v zvezi s svojim delom opravka z instrumenti. Še vedno je opaziti, da ljudje niti ne znajo

upravljati z aparati, niti nimajo pravega odnosa do teh dragocenih naprav.

NAROČILA VEČJA OD ZMOGLJIVOSTI

VEVČE, JUNIJA — Iz poročila tovariša direktorja na seji UO 9. VI. 1966 je bilo razvidno, da so naročila za naše izdelke še vedno velika večja od zmogljivosti naših strojev. Znano pa je, da je zaloga papirja v nekaterih jugoslovanskih tovarnah naše stroke skoraj tolikšna kot je naša letna proizvodnja. To spričevalo za naše papirje je treba le še potrditi z doseganjem vedno večje, kvalitetnejše in cenejše proizvodnje.

KOMISIJA ZA RAZMEJITEV SREDSTEV PODJETJA ŠE NI KONČALA SVOJEGA DELA

VEVČE, JUNIJA — Razmejitev stroškov služb za obe podjetji je pri nekaterih službah nejasna. Komisija za razmejitev sredstev podjetij je že opravila precejšnje delo na tem področju, vendar se je morala pri nekaterih vprašanjih ustaviti. Na priporočilo samoupravnih organov bosta kolegij in strokovne službe dale komisiji razčiščene pripombe in mnenja, tako da bo komisija končala svoje delo uspešno in čimprej.

ŠTUDIJ ZA INŽENIRJA PAPIRJA

VEVČE, JUNIJA — Vedno večja zahtevnost po kvaliteti izdelkov in dobri organizaciji proizvodnje zahteva vedno večje in boljše strokovnjake. Ker pri nas še ni visokošolskega študija izrazito papirniške smeri, se je UO na predlog izobraževalnega centra podjetja odločil poslati enega svojih sodelavcev na visokošolski študij v Darmstadt — Zahodna Nemčija, kjer je poleg univerze v francoskem Grenoble edina fakulteta v Evropi za našo stroko. Od treh, na razpis prijavljenih kandidatov, je UO izbral inž. Janeza Hribarja, ki naj bi dve leti prejemal štipendijo za ta študij. Upamo, da bo kandidat opravičil zaupanje in kot visoki strokovnjak kasneje koristil napredku podjetja.

ALI BODO NAŠI PAPIRJI DOBRI ZA PREMAZ?

VEVČE, JUNIJA — Da bi se prepričali o možnosti premazovanja naših papirjev, smo poskusno izdelali nekaj zvitkov brezlesnega in srednjefinega surovega papirja za premazovanje in ga s 120 kg hidrocikloniranega kaolina iz rudnika Črna pri Kamniku poslali k firmi BASF v Ludwigs-hafen. Rezultati bodo pokazali, če so naši papirji in pa kaolin iz Črne sposobni za proizvodnjo

tega artikla. Zaradi tega bosta obiskala firmo BASF tehnični direktor inž. Božo Igljič in vodja premaza inž. Edo Ulčakar. Naša sodelavca bosta prisostvovala poskusom in se konzultirala o postopku.

IZVOLJENE SO NOVE KOMISIJE DELAVSKEGA SVETA

VEVČE, JUNIJA — Na drugi redni seji delavskega sveta PE Vevče so med drugim izvolili tudi nove komisije. Člane kolektiva seznanjamo s sestavo komisij, članom komisij pa želimo pri delu v prihodnji mandatni dobi veliko uspeha pri odgovornem delu:

1. KOMISIJA ZA SPREJEM IN RAZPORED DELAVCEV:

Andrej Pirkmeier
Franc Nemeč
ing. Andrej Grad
Srečko Arko
Albinea Potočnik

2. KOMISIJA ZA DRUŽBENI STANDARD:

Janez Kamšek
Leopold Gorše
Ada Babnik
Miha Prusnik
Ciril Klešnik
Alojz Trtnik
Vera Gašperšič

3. KOMISIJA ZA HTV:

Adolf Zibert
Franc Hribar
Viktor Penca
Ivan Sotlar
Janez Vidrgar

4. KOMISIJA ZA POZARNO, CIVILNO IN PROMETNO VARNOST:

Mirko Jeriha
Albin Trtnik
Ado Velepčič
Lado Fležar
Lado Kompare

5. KOMISIJA ZA DELITEV DOHODKA IN OSEBNEGA DOHODKA:

Franc Fras
Janez Presl
Ignac Zajec
Andrej Čerček
Roman Sevšek
Rihard Gorše
Marija Povirk
ing. Peter Jeriha
Martin Zorec

6. KOMISIJA ZA NABAVO, OCENO IN ODPIS OSNOVNI SREDSTEV:

ing. Franc Jozelj
Ivan Benedik
ing. Marjan Urek
Karel Žabjek
Božidar Čop
Ivan Bogovič
ing. Franc Vide

7. KOMISIJA ZA STANOVANJA:

Bogo Kokalj
Anton Mahkovec
Betka Lukec
Franc Miklavž
Franc Udvanc
Ivan Jeriha
Miha Bohorč

8. KOMISIJA ZA NABAVO IN IZLOČITEV INVENTARJA IN POMOŽNEGA MATERIALA:

Rudi Završnik
Ivan Leben
Franc Cerk

9. KOMISIJA ZA UGOTAVLJANJE KRŠITEV DELOVNIH DOLNOSTI:

Stane Robida,
namestnik Maks Krpan
Janez Kamšek,
namestnik Ljubo Zabukovec
Ignac Zajec,
namestnik Silvo Razdevšek

Dijaki strokovnih in drugih šol posebno v mesecu juniju pridno obiskujejo tovarno

S poti po Češki

VEVČE, JUNIJA — Na povabilo podjetja »Krkonoske papirne« je upravni odbor odobril službeno potovanje k tej firmi tov. Robidi, ing. Gradu in tov. Tonetu Novaku. Namen potovanja je bil spoznati se s češko papirno industrijo, z njihovimi dosežki, organizacijo dela, načinom in vrsto proizvodnje in eventualno ugotoviti možnosti za sodelovanje, bodisi na tehničnem ali kakem drugem področju. Delegacija je ob povratku predložila upravnemu odboru daljše službeno poročilo, ki zajema same stro-

Katedrala na Hradčanih

kovne ugotovitve, medtem ko bi želel s tem člankom posredovati potopisne informacije o naših srečanjih s češkimi papirničarji, zanimivostmi in stikih s prijaznimi in nam naklonjenimi ljudmi.

Naše potovanje se je začelo z iskanjem geografskih kart, nihče od nas namreč še ni bil na Češkem. O tej deželi nismo vedeli dosti več kot tisto, kar so nam povedali pri zemljepisnem pouku v šoli, od katerega pa so nam ostali Krkonoski v trdnem spominu, saj je to veliko mejno pogorje na skrajnem severu Češke bilo tudi eno izmed geografskih pojmov na začetku pretekle svetovne vojne. Krkonoski danes meje na Poljsko, medtem ko je pred vojno tamkaj potekala meja med Hitlerjevo Nemčijo in Češko. Hitlerjevo postopno osvajanje Češkoslovaške se je začelo prav za zahtevo po Sudetih, s posebno zahtevo, da si prilaste utrbe v Krkonosih. Lahko bi skoraj trdili, da se je plaz druge svetovne vojne začel v Krkonosih in le-ti predstavljajo skoraj podoben pojem kot predstavlja za začetek prve svetovne vojne atentat v Sarajevu.

No, razglabljanje nas je privedlo že predaleč, zato nazaj k popotnem načrtu. Potovanje z vlakom bi bilo sila zamudno, škoda dragocenega časa. Zvedeli smo, da vozi vsak torek letalo prav z Brnika v Prago, od tam pa je le še 180 km do sedeža podjetja — Hostinné. Vožnja z avionom je presenetljivo hitra. Le dobro uro in pol do Prage. Ko smo zvedeli, da je cena prevoza z avionom le za 2500 din v obe smeri višja od cene prevoza po železnici, smo zbrali preostalo korajžo z mladih dni in se odločili za potovanje po zraku s prepričanjem, da bomo popotne zanimivosti nadoknadili raje s papirniško radovednostjo na cilju našega potovanja. Z aviona res ni bilo kaj videti, razen oblakov. Zal jih je bilo nekaj čez mero z dodatkom kar lepe vetrovnosti. V brezačno »luknjo« smo padli samo enkrat, tedaj, ko je Stane ugotovil: »Zdaj smo pa najmanj 20 m nižje! Kljub vsemu pa je nekoliko priletel Convair rutinersko rezal oblake in kljuboval vetrovnim sunkom. Andrej je menil, da prispevava k nestabilnosti aviona tudi midva s Stanetom s svojimi (skupnimi) 209 kilogrami. Konec dober — vse dobro, pristali smo komaj zaznavno na ogromnem praškem letališču.

Mejne formalnosti so bile res samo formalnosti, le pri menjavi valute ni šlo hitreje kot pri nas. Na samem letališču nas je presenetil direktor Krkonoskih papirnic ing. Madle. Pričakoval nas

je z našim pismom v roki in veliko Tatro na parkirišču. Ponudil se je, da nam mimogrede razkaže vsaj del Prage. Po nekaj vljudnostnih vprašanjih, kako smo potovali, se je pogovor zasukal na informiranje, kdaj in kako bomo potovali v Hostinné in pa seveda sklenili smo sporazum, da se pogovarjamo vsak v svojem jeziku, če pa ne bo šlo, si bomo pomagali v nemščini. V pogovor se je vključil tudi šofer Vaclav, s katerim se je naš Stane brž sporazumel, da sta kot vojna ujetnika bila istočasno v Berlinu in delala na istem kraju, samo spoznala sta se šele danes.

Kdor hoče tujcu-novincu na Češkem razkazati Prago, ga mora nujno popeljati na Hradčane, kjer je svetovno znana znamenita gotska katedrala, čudo gradbeništva XV. stoletja in dvorec predsednika ČSSR, znameniti sedež čeških kraljev stoletja nazaj, ki je znamenit po starosti nad 500 let, razsežnosti 707 soban, ogromni zakladnici umetnin ter baročni opremljeni. Naš gostitelj nam je tolmačil, da je ta dvorec vsako leto odprt 14 dni in da smo naleteli prav na ta rok. Povabil nas je, da si dvorec ogledamo. Zaradi pomanjkanja časa smo dvorec bolj preleteli kot ogledali, časa za detajlna vprašanja ni bilo, le deloma smo ujeli razlago po zvočniku, tako da je za nami ostal le bežen, toda globok vtis, merilo slavne, toda trpke češke zgodovine. Katedralo je treba videti, opisati se je ne da. Za gradbenike z vsemi današnjimi tehničnimi pripomočki bi bila ta gradnja velika mojstrovina, za možnosti, kakršne so imeli graditelji pred tolkimi stoletji, je prav čudo. Ošiljene gotske linije gredo v višave 30–40 m. Čudovito obdelane kamenite skulpture ožarja mavrična svetloba, ki prodira skozi okna s transparentnim steklom. Sleherno uokvirjeno steklo je umetnina zase. Ogledali smo si tudi kletni del cerkve, grobnico nekdanjih kraljev. Spričo množice, zlasti domačih turistov, kaže, da so Hradčani ob dne, ko je odprt dvorec prezidenta, prava patriotična romarska pot. Prijazni gostitelj nas je povabil še v bližnjo umetnostno galerijo, kjer smo sicer prav tako na hitro lahko videli umetnine

čeških klasikov kot so Peter Brandl, Kupecky, Josip Manes, Navratil in drugi, Italijana Tinoretta in Nizozemca Rubensa.

V gornjih prostorih pa smo videli nekaj razstavljenih umetnin čeških modernistov, ki se prav tako, kot po vsem svetu, poslužujejo vseh mogočih tehnik z razliko, da se češki umetniki poskušajo tudi s kompozicijami v steklu oziroma steklenimi cevkami, vlakni in podobno. To ni niti čudno, saj je sloves češkega steklarstva znan in vsekakor nudi možnost umetnikom tudi v tej zvrsti. Ob tekanju od ene do druge zanimivosti nam je na mah minil popoldan. Proti večeru smo se skozi nekaj glavnih praških ulic, toliko da smo dobili bežen vtis razsežnosti tega milijonskega mesta, odpeljali proti Krkonosem.

(Nadaljevanje sledi)

Drugo sezono bo mogoče letovati na Češkem

VEVČE, JUNIJA — Nedvomno je Češkoslovaška za nas Jugoslovane, posebno pa za Slovence, zelo zanimiva dežela. Zaradi pokrajine, zgodovine, arhitekture mest in ne nazadnje zaradi nam sorodnega značaja ljudi in notranje ureditve dežele.

Ko smo ob obisku v Krkonoskih papirnicah ob strokovnih razgovorih razpravljali o kadrovsko-socialni problematiki, je bilo med drugimi važno tudi vprašanje rekreacije. Ob tej priložnosti je vodstvo Krkonoskih papirnic izrazilo željo o medsebojni zamenjavi članov kolektiva v rekreacijskih centrih posameznih podjetij.

Podjetje »Krkonoske papirnice« ima svoj rekreacijski center, oddaljen dobre pol ure vožnje z avtom od kraja Hostinné, v katerem je tovarna. Center je v središču smrekovih gozdov, na večji travnatni jasi ob manjšem jezeru s čisto potočno vodo. Adaptirana stavba ima urejeno kuhinjo, lepe in prijetne sobe — spalnice, klubski prostor, jedilnico in teraso. Na bregu za to stavbo so prijetne vikend hišice s štirimi ležišči. (Fotografijo bomo priobčili v naslednji številki.)

Kako bi potekala zamenjava in kaj so nam ponudili Cehi? Variant je bilo več. Opisal bi tisto, ki se mi zdi najugodnejša za obe strani. Potovali bi z avtobusi. Našim in njihovim. Zaenkrat Cehi še nimajo urejenega prehoda preko Avstrije in morajo

Krkonoski — Spindlerov mlin

v Jugoslavijo preko Madžarske. Vsaka naša grupa pa bi potovala v eno smer preko Dunaja, v drugo pa preko Budimpešte, z nekaj urnim ogledom enega od omenjenih mest in prenočitvijo v tem mestu. Med bivanjem na Češkem bodo naši udeleženci napravili en enodnevni izlet v Prago ali večjo tovarno papirja in en enodnevni izlet v Spindlerjev mlin, tj. turistični center v Krkonosih, tik ob poljski meji, kjer je tudi možen sprehod po ozemlju Poljske, nekaj sto metrov od meje. Ta kraj je podoben naši Kranjski gori; ima nekaj hotelov in prenočišč za tuje v privatnih hišah. Vse hiše so prav lepe zunanosti.

Cena za tak dopust bi bila ista kot za letovanje v enem naših

počitniških domov, z dodatkom okoli 10 do 12 tisoč starih dinarjev za vožnjo. Ob ugodnem uradnem kursu krona-dinar je življenje na Češkem približno enako kot tu. Obstajajo pa tudi druge, za nas zelo ugodne možnosti.

Za priprave zamenjav letovanja je pač še dovolj časa, vendar pa sem mnenja, da bi morala sindikalna podružnica enega in drugega našega obrata s pomočjo kadrovske službe že misliti na to in zbrati že v zgodnji jeseni prijave in pripombe članov kolektiva. Vsekakor pa bi bil tak dopust tako za naše ljudi, ki še niso videli Prage in njenih lepot, kakor tudi za Čehe, ki še niso videli morja, enkratno doživetje.

S. R.

NEZGODE PRI DELU

MEDVODE, JUNIJA — Skupna številka nezgod pri delu (11) v letošnjem letu vztrajno in posebno v zadnjem času hitro narašča. Res je tudi to, da je večina primerov nezgod lažje oblike, katere skoraj v večini nimajo trajnejših posledic. Zanimivi pa sta dve ugotovitvi:

1. Od 11 primerov nezgod pri delu se je v devetih primerih to pripetilo nekvalificiranim delavcem na PK delovnih mestih.

2. Do 19. 5. 1966 so se v maju letos pripetile tri nezgode, vendar pa ta številka za ta mesec verjetno ni dokončna.

Ob polletni statistični obravnavi bodo v glavnem bolj izraziti in opredeljeni vzroki nastanka nezgod, vendar pa trenutna situacija kaže, da vzroki nastopajo večinoma kompleksno, posebno pa so poudarjeni predvsem naslednji:

- nepredvidnost,
- hitro opravljanje del,
- tehnične pomanjkljivosti na delovnih napravah.

Šest nezgod pri delu od skupno enajstih se je pripetilo na zunanjih delovnih mestih. To niti ni posebno opozorilo, če upoštevamo načine fizičnega dela na zunanjih delih. Preostalih pet nezgod pri delu v notranjih oddelkih pa nam kaže, da:

- so nekatere naprave nevarne in zastarele,
- nekateri ne uporabljajo ustreznih zaščitnih sredstev in varnostno opremo.

— nekateri ne uporabljajo ustreznih zaščitnih sredstev in varnostno opremo.

Med temi enajstimi primeri nezgod pri delu ni primera nezgode na poti na delo in z dela. Pač pa je v tej številki en primer nezgode na službenem potovanju.

Nezgode so si sledile po naslednjem redu:

■ Jože Ropret, pomočnik v kuhariji si je dne 28. 3. 1966 poškodovalev levi gleženj, ker se mu je podsul sekan les v silosu.

■ Franc Oven, ključavničar, si je dne 4. 4. 1966 poškodovalev podlakete leve roke, ko je padel na podestu v kuhariji.

■ Hasan Mehić, nakladalec lesa, si je 20. 4. 1966 poškodovalev palec desne roke pri razkladanju lesa iz vagona na prikolico.

■ Aziz Subašić, nakladalec lesa, si je 27. 4. 1966 poškodovalev gleženj desne noge, ko je skočil s prikolice na tla.

■ Arif Mahmutović, nakladalec lesa, si je dne 6. 5. 1966 s cepinom poškodovalev stopalo leve noge.

■ Peter Rade, razkladalec surovina, si je dne 17. 5. 1966 poškodovalev prst desne roke pri razkladanju lesa iz prikolice v skladovnico.

■ Hasan Abdić, razkladalec surovina, si je 19. 5. 1966 poškodovalev dlan desne roke, ko je odpiral vrata vagona, naloženega s premogom.

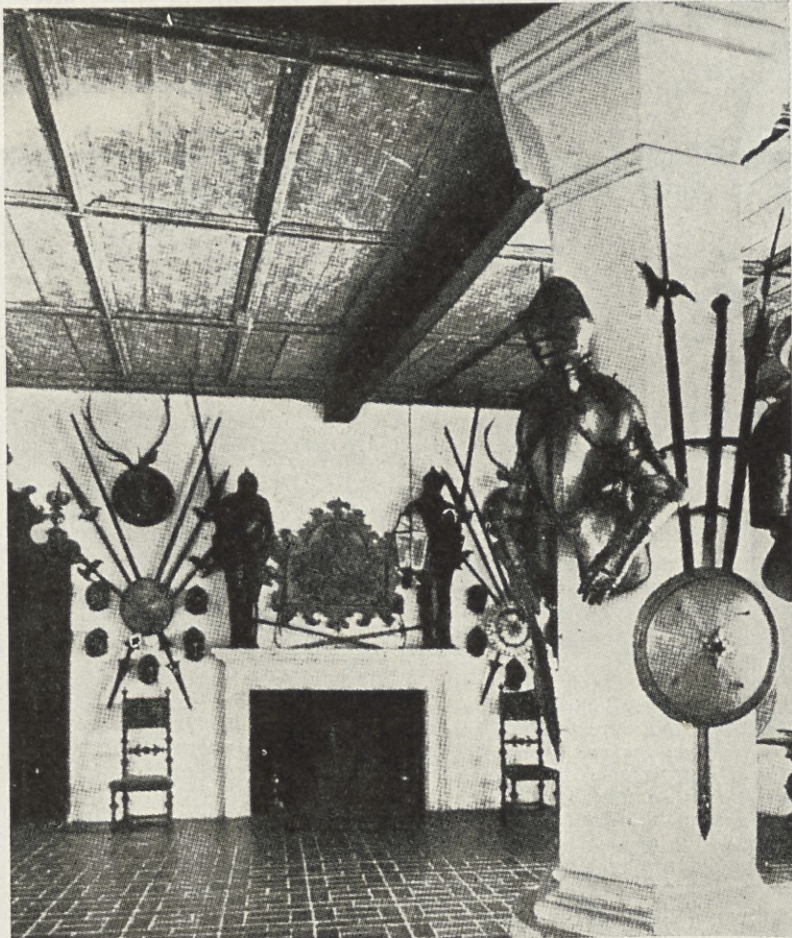
Oglejmo si na koncu še razpored nezgod pri delu po posameznih oddelkih v letošnjem letu:

- priprava lesa 4
- lesni prostor 2
- kuharija 2
- kovinska delavnica 1
- uprava 1
- izžemalni stroj 1 -VB-

SIMPOZIJ ZA PAPIRNO INDUSTRIJO V ZAGREBU

VEVČE, JUNIJA — Dne 21. t. meseca je bil v Zagrebu zanimiv simpozij za papirno industrijo. Med pestrim programom predavanj in razprav, ki so jih vodili priznani visoki strokovnjaki BASF, so bile za našo stroko najzanimivejše naslednje teme: Novi postopek površinskega klejenja firme BASF in možnost njegove uporabe, Proizvodno-tehnična navodila za povečanje proizvodnje s pomočjo Polyethylenimin derivata, Poenostavljanje operacije barvanja papirja z uporabo tekočih barv in Novi dosežki na področju premaznih papirjev za globoki tisk.

Simpozija so se udeležili naši sodelavci iz tehničnega vodstva in izmenski delovodje I. PS. Po izjavah udeležencev je bil simpozij dobro pripravljen, vsebina pa bo nedvomno koristila razvoju in delu pri osvajanju novih proizvodov.

Orožarska šola

Papirniški pihalni orkester na obisku v Avstriji

VEVČE, JUNIJA — Dne 5. in 6. junija se je mudil Papirniški pihalni orkester na obisku pri pihalni godbi tovarne papirja Gratkorn pri Grazu, ki je naše godbenike povabila na dvodnevni obisk in medsebojno preizkušnjo kvalitete obeh godb.

Za celotno godbo je bilo to pravo doživetje, saj so posebno mlajši prvokrat prestopili državno mejo in videli, kako je s to vrsto kulturnega udejstvovanja v drugih deželah. Ugotovitev je bila zelo pozitivna. Vsaka večja tovarna, večje gasilsko društvo ali druga organizacija, ima svojo godbo na pihala, ki jo Avstrijci radi poslušajo in upoštevajo. Zato ni čudno, če se na prireditvah — bodisi promenaških koncertih ali koncertih v dvorani zbere veliko število poslušalcev, ki z izredno finim čutom za skladnost in ubranost dajejo priznanje nastopajočim.

Ze v zgodnjih jutranjih urah so naši godbeniki sedli v tovarniški avtobus. Nad Ljubljano in Domžalami je bila še tema, nad Bregovi Črnega grabna pa je že vstajalo jutranje sonce in zlatilo obronke hribov. Hitro so minovali kraji: Celje, Slovenska Bistrica, Maribor. Kratak postanek na meji. Zeleli so nam srečno pot. Se dobro uro vožnje in že smo bili v Grazu. Ogledali smo si mesto. Lepo urejeno je, čisto, z znamenitim gradom in visokimi cenami. Se dobrih 10 km vožnje in že smo bili v Gratkornu.

Papirničarji iz Gratkorna in njihova godba so nas gostoljubno pričakali. Zaigrali so nam v pozdrav in želeli prijetno bivanje med njimi. Ogledali smo si tovarno. Skoraj še enkrat večja je kot naša. Sedem papirnih strojev, premaz itd. Prvi vtis, ki smo ga že ob vstopu in v vseh oddelkih dobili, je bil smisel za izreden red in čistočo. Čeprav je tovarna stara že nad 80 let, se ji to ne pozna. Vsak kotiček je urejen, vse je na svojem mestu. Metode dela, ki smo jih pri nas uvedli ob odporu, so tam že ustaljena in preizkušena praksa. Omenim naj samo prebiranje papirja v kote ob kontrolni luči, urejene transportne poti med skladi in zvitki papirja, kjer brezhibno delujejo akumulatorski vilničarji. Prah ni ne na proizvodnih in ne na pogonskih strojih. (Ob tem sem se spomnil zlasti na naše elektromotorje!) Po dvorišču ne najde človek niti koščka papirja, tako da kmalu ne bi vedel, da je v tovarni papirja, dokler ne stopi v notranjost. Zlasti pa je važen medsebojni odnos. Tam se dobro ve, kdo je za kaj odgovoren, koga je treba poslušati, kakšen mora biti odnos do sodelavca. Zato je jasno, da so uspehi več kot zadovoljivi.

Vsakega 5. junija praznujejo in slavijo v Avstriji »Dan godb«. Ob tej priložnosti se zberejo godbe enega okraja v gosteh pri eni izmed njih. Ta dan je bila gostitelj gasilska godba iz Stift-

reina. Ob koračnicah so vkoračkale na zbornu mesto, kapelniki so si izmenjali pozdrave, potem pa je vsaka godba izvajala svoj kratak koncert, na koncu pa vse godbe skupno koračnico. Čeprav so sodelujoče avstrijske godbe po svoji kvaliteti na zavidljivi višini, vevška godba ni zaostajala, lahko trdim, da je celo prednjačila v lepem sozvočju in dobri zasedbi. Veliko priznanje je žel kapelnik tov. F. Grebenšek, celoten orkester pa je vse sodelujoče in številne poslušalce navdušil. V smislu gesla »Glasba ne pozna meja« je prvi večer prijeten potekel. Mladi zabavni orkester je zaigral gostom in spremljevalcem po večerji naše domače viže, ki so v Avstriji zelo priljubljene in znane pod imenom »lustige Oberkrainer«. Tudi oni so nam zajodlali nekaj svojih.

Drugi dan nas je čakal težji del. Dopolodne smo imeli skupni koncert v lepo urejeni in akustični dvorani narodnega doma. V do zadnjega kotička zasedeno dvorano je ljudi prignala ljubezen do pihalne glasbe in pa morda tudi radovednost, kako igrajo Slovenci. Nismo jih razočarali. Po uvodnem pozdravu dr. Wagnerja se je najprej prav lepo predstavila godba iz papirnice Gratkorn in žela odobravanje občinstva. Nič manj in nič slabše pa niso predstavljali tovrstno glasbeno zvrst papirničarji iz Vevče. Zato je bil glasen aplavz po vsaki skladbi upravičen in na mestu. Za lep sprejem in prijeten srečanje se mora tudi na tem mestu vevška godba prav lepo zahvaliti papirnici Gratkorn in njenim godbenikom.

Čeprav nas loči državna meja in kilometri, bi bilo tako sodelovanje tudi vnaprej koristno in prijatno. Konec junija nas bo obiskala njihova godba in upamo, da se bo v Sloveniji prav tako dobro počutila, kot so se naši gradbeniki v Avstriji. S. R.

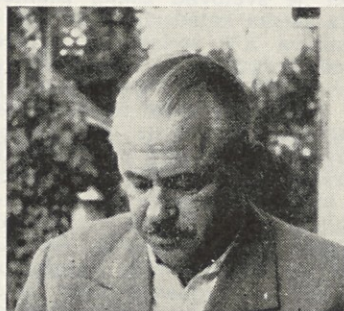
Dr. Stanku Živcu v spomin

Medvoško kotlino je pretresla žalostna vest, da je dne 22. V. 1966 tragično preminil kot žrtev prometne nesreče dr. STANKO ŽIVEC — direktor ZD Medvode in obratni zdravnik Tovarne celuloze Medvode. V 52. letu starosti, bogat z izkušnjami, poln vitalnosti ter neumoren pri delu, je na poti k svojim pacientom izdihnil zaradi brezvestne vožnje voznika osebnega avtomobila, ki mu je pripeljal nasproti.

Dr. Živec je prišel v Medvode leta 1959. Pred tem pa je bil v Trzinu 13 let zdravnik in upravnik ZD Trzin. Kljub temu, da je tudi v Medvodah bil direktor ZD, je našel še vedno toliko časa, da je opravljal poleg svoje redne službe v ZD še delo obratnega zdravnika v tovarni celuloze in v Colorju. V naši tovarni je bil obratni zdravnik od 26. januarja 1960 dalje. Zaradi svojega pristnega in neposrednega odnosa do delavcev, zaradi skromnosti in zaradi bogatih izkušenj je bil med člani kolektiva priljubljen ter so se radi zatekali k njemu po pomoč. Veliko skrb je posvečal kot obratni zdravnik tudi zdravstveni preventivi. Težko bomo našli nadomestilo za vrzel, ki je nastala s smrtjo dobrega, požrtvovalnega in vestnega zdravnika. Vsebina njegovega življenja je bila — delo. Vedno je hitel, hitel je v življenju, preoblagal se je z delom in nikoli se ni pritoževal, da ga je preveč, kot da bi hotel v delu nadoknaditi vse tisto, kar bo zamudil s prerano smrtjo.

Njegov veder značaj, požrtvovalnost in humanost bodo ostali kolektivu, kakor tudi prebivalcem medvoške kotline, še dolgo v spominu. Vedno se ga bomo spominjali kot dobrega zdravnika in človeka, ki je poznal samo delo. Nikoli se ne bomo mogli sprizniti s kruto resnico, da ga ni več med nami in da bi lahko še mnogim izmed nas dolga leta pomagal v boleznih.

Ediju Tomažinu v spomin

VEVČE, JUNIJA — Slabega pol leta je preteklo, ko je še živel med nami, zdrav in razpoložen, v sebi pa je že nosil kal zahrbtno boleznih. V komaj 52. letu starosti ga je strla sredi neumornega družbeno-političnega in zgledega strokovnega dela.

V tovarno je prišel 13. VI. 1945 in ves čas aktivno delal, nazadnje kot delovodja lesne predelave. Že kot majhen deček je občutil trdoto tujčeve pesti in se s svojimi starši zatekel k materi domovini iz

tedaj okupirane Primorske. Delavska družina in delavska družba ga je izoblikovala v borca za delavske pravice. Kot mladenič je bil eden izmed najaktivnejših pripadnikov vseh naprednih športnih, kulturnih in političnih organizacij. Ob prihodu okupatorja je bil pripravljen, saj ga je poznal iz svojih mladih dni. Beseda aktivist mu je bila dobro znana, še bolj pa so mu bile znane dolžnosti. Ob neumorni borbi za delavske pravice, prezirajoč osebno svobodo, je dočkal dan, ki si ga je želel, dan svobode, sproščenosti, delavskega zanosa. Z delom ni prenehal. Ni mu bilo žal zgodnjih jutur, ne prijetnih večerov. Delal je zato, da bi bilo bolje njemu, njegovi družini, narodu.

Radi smo ga srečavali v tovarni, radi smo sedeli z njim v družbi, šli z njim na sestanek, na športno igrišče ali dramski oder. Povsod je bil dobrodošel, še več, bil je pričakovani. Kadar je bil kdorkoli potreben strokovnega nasveta, ali je imel druge težave, se je zatekal k njemu. Nikdar brez uspeha. Znal je svetovati, potolažiti pa tudi poslušati.

Sedaj ga ni več med nami. Pogrešali ga bomo na delovnem mestu, v organizacijah, v družbi. Njegova dobrot, značajnost, aktivnost, predvsem pa pravičnost so tvorile njegov lik, svetel lik, ki naj bi bil zgled nam vsem.

Darovano cvetje, nad vse številno spremstvo na njegovi zadnji poti, solzne oči in žalostni obrazi so bili neme pričče, kako so ga ljudje spoštovali. Zato nam bosta ostala njegovo delo in njegov lik v trajnem spominu.

Mehanizacija transporta je naša naloga v vseh oddelkih

Spomladansko prvenstvo

KOLIČEVO, JUNIJA — KK Papirnica Količevo je organiziral spomladansko prvenstvo posameznikov za prvaka sindikalne podružnice. Tekmovalo se je v disciplini 3 x 150 lučajev mešano, na razpis pa se je prijavilo kar 22 tekmovalcev.

Tekmovanje se je pričelo 15. marca, končalo pa 20. aprila. Med tekmovalcem so štirje tekmovalci odstopili, tako da je končalo tekmovanje 18 tekmovalcev. Po prvem krogu je bil na prvem mestu Vide Vavpetič s 624 keglji, sledili so mu Majhenič 605, A. Vavpetič 603, Sonc 593, Petkovič 577 itd.

V drugem nastopu je A. Vavpetič dosegel odličan rezultat 667 kegljev in tako prevzel vodstvo, saj je imel po tem kolu kar preko 50 kegljev naskoka pred drugoplasiranim V. Vavpetičem, ki je

dosegel 591 kegljev. Odlično je kegljal tudi Lukman, saj se je z rezultatom 622 podrtih kegljev premaknil iz enajstega mesta na četrto mesto. Vrstni red po drugem krogu je bil: A. Vavpetič 1270, V. Vavpetič 1215, Majhenič 1199, Lukman 1163, Petkovič 1147 podrtih kegljev itd. (odstopili so Sonc zaradi poškodbe, Ribič odšel v JNA, Rutar in Klopčič).

V zadnjem krogu bi kmalu prišlo do presenečenja, saj je malo manjkalo, da bi V. Vavpetič prehitel A. Vavpetiča, čeprav je leta imel prednost 55 kegljev. V. Vavpetič je odlično kegljal, dosegel je 642 kegljev, kar pa je bilo 12 kegljev premalo za osvojitve prvega mesta. Tokrat se je dobro odrezal veteran Franc Levč, saj je podrl kar 603 keglje.

Prehodni pokal sindikalne podružnice Papirnice Količevo je tako prejel Andrej Vavpetič. Tekmovanje je potekalo po urniku, organizacija je bila dokaj dobra, tako da so tekmovalci lahko tekmovali nemoteno.

Vsem tekmovalcem se zahvaljujemo za njihov nastop, drugim, ki tokrat niso nastopili na prvenstvu papirnice, pa v vednost, da se bo v oktobru pričelo jesensko prvenstvo za prehodni pokal sindikalne podružnice Papirnice Količevo.

ej

Nogomet

Kartonažna tovarna : Papirnica Količevo 4:2

JARŠE, 23. APRILA — Kot pripravo na bližnje občinsko sindikalno prvenstvo v nogometu, je Papirnica Količevo odigrala prijateljsko srečanje s Kartonažno tovarno Ljubljana. Po zanimivi igri so zmagali gostje s 4:2. Papirničarjem se je poznalo, da je bila to njihova prva tekma v tem letu, saj jim je proti koncu tekme očitno primanjkovalo koncije.

Praznovali smo dan mladosti

VEVČE, JUNIJA — Vsako leto praznujemo 25. maja dan mladosti, rojstni dan tovariša Tita. Letos je tovariš Tito praznoval že 74. rojstni dan. Tudi vevški mladinci in mladinke smo sodelovali na prireditvah ob dnevu mladosti.

17. maja je krenila štafeta palica s pozdravi za tovariša Tita z Janč. Trije mladinci smo spremljali to štafeto, kar je, lahko bi rekel, že tradicionalno.

Ob 7.40 je pionir osnovne šole Janče ponesel štafeto palico od Planinskega doma. Palica je potovala iz rok v roke, vsak pionir je s pono-

som opravil to nalogo. Tako je tudi zadnji nosilec štafete, pionir iz osnovne šole Polje, izročil naprej štafeto palico s pozdravi tovarišu Titu v imenu vseh mladih iz občine Moste-Polje.

Ze dan ali dva pred 24. majem so naše mladinke in mladinci ter mladina iz bližnje okolice lahko prebrali vabilo, ki jih je vabilo na ples. Mladinski aktiv Papirnice Vevče je organiziral to prireditev v počastitev dneva mladosti. Plesni pari, ki pa jih je bilo žal malo, so se vrteli ob zvokih plesnega ansambla Pihalne godbe Vevče. Vsa pohvala

gre tem mladim fantom, ki so brezplačno igrali za ples v vevški restavraciji.

Na sam dan mladosti je bila v Mostah »Parada mladosti«. Sodelovalo je preko 600 ljudi, kjer so mladi prikazali svojo dejavnost.

Tudi vevški fantje so v tej povorki prikazali plodove svojega dela. Na lepo okrašenem tovornjaku našega podjetja sta bila pritrjena ob straneh dva čolna — kanuja, izdelka brodarskega kluba, UKV sprejemno-oddajna radijska postaja, modelator in še drugi izdelki. Vse te izdelke so fantje sami sestavili v klubu. Poseb-

no ponosni so na UKV sprejemno-oddajno postajo, saj so z njo že dostikrat vzpostavili radijsko zvezo z drugimi radio-klubi. Resnično je bil to prikaz prizadevnosti in dejavnosti naših fantov v okviru LT.

Parada se je zaključila pred športnim parkom na Kodeljevem. Zvečer pa je bila na programu še zabavno-plesna prireditev, ki pa jo je zmotil dež.

Tako smo mladinke in mladinci iz Vevče sodelovali in praznovali dan mladosti — rojstni dan tovariša Tita.

Z. L.

SPOZNAJMO VRSTE PAPIRJA

V slovensko ligo

Higienski papirji — so posebna vrsta papirjev, namenjeni za higienske namene. Skoraj vedno so prepojeni oz. impregnirani z različnimi razkužilnimi sredstvi. Omenimo naj nekatere najvažnejše:

Servietni papir (Serviettenpapier, papier pour serviettes, napkin paper) uporabljamo posebno v novejšem času namesto namiznih prtičev. Izdelujemo ga iz beljene lesne celuloze. Snov zanj ali pa površino papirja ne klejemo, da bi ohranili čim večjo sposobnost vpijanja tekočin. Izdelujemo zelo tanek tak papir. Njegova gramaska teža znaša največ 22 gr/m². Površina je strojnogladka, lahko pa ga tudi vtisnemo ali celo krepamo. Bolj kot struktura je važen zunanji videz, zato ga včasih optično belimo, delno obarvamo ali celo potiskamo z različnimi ornamentami.

Toaletni papir (Klosettpapier, toilet paper, papier de toilette) — je večinoma podoben svilenemu papirju, predvsem pa večkrat krepan. Te vrste tankega papirja izdelujemo iz čiste nebeljene celuloze. Uporaba starega papirja, kot surovine za izdelavo toaletnega papirja, ni priporočljiva. Proti temu govorijo higijenski pomisleki. Sem pa tja le uporabljajo različne odpadke ali odrezke, ki nastajajo v knjigoveznicah ali v strojni obdelavi papirja v tovarnah. Kljub temu pa te odpadke prej dobro izprašijo. Tudi dodatek bele lesovine ni priporočljiv, ker s tem zmanjšujemo trdnost papirja. Papir mora biti poklejen, da bi pa povečali voljnost, ga klejimo pogosto z voskom. Za povečanje odpornosti pa dodajamo kleju še nekatere umetne smole, kot končni izdelek ga najdemo na trgu v zganjenih formatih ali pa tudi v perforiranih zvitičkih, ki pa so večinoma krepani. Barva je vedno bela, do rumenkasto sive.

Papir za brisače (Handtuchpapier, napkin paper, papier pour serviettes) — izdelujejo in uporabljajo v večjih količinah v Ameriki, prodira pa na trg tudi pri nas in je zelo hvaležen artikel, ki se ga izplača proizvajati. Sestav papirja za brisače je večinoma vsebina lesovine in sulfite celuloze, so pa tudi vrste, ki so izdelane samo iz odpadnega papirja in nekatere, ki so izdelane samo iz lesovine. Snov klejemo s smolo. Karakteristična lastnost tega papirja je velika sposobnost vpijanja vode. Istočasno pa mora biti papir trden in se v mokrem stanju ne sme svaljkati. Ker sta si trdnost in sposobnost vpijanja vode nasprotna, morajo izdelovalci papirja najti srednjo pot in izdelovati papir srednje trdnosti in srednje sposobnosti vpijanja. Močnejše klejenje zavira sposobnosti vpijanja, zviša trdnost in obratno. Uporabi starega papirja kot surovine za izdelavanje papirnatih brisač se je treba izogibati iz higienskih razlogov. Barvanje ni potrebno niti priporočljivo. V večini primerov uporabljamo za izdelavo beljeno in polbeljeno celulozo, dodajamo tudi nekatere kemična sredstva, ki povečujejo fizično odpornost v mokrem stanju. To so večinoma formaldehidni sečne kisline kot npr. Urekol K, Madurit ali pa melaminske smole.

Ovojni papir (Packpapier, packing papers, papier d'emballage) — Ti papirji nam služijo za zavijanje ali za zavarovanje raznih predmetov, ki jih nameravamo kakorkoli prenašati ali prevažati. Zaradi tega je omeniti nekatere lastnosti, ki jih morajo ti papirji vsebovati. Te lastnosti so, velika utržna dolžina, velika trdnost na prepogib, dobra razteznost, velika razpočna odpornost itd. Vse te našteje lastnosti so znatno ugodnejše pri tako

imenovanih »Kraft« papirjih, ki so izdelani iz natronske celuloze. Pri papirjih, izdelanih iz sulfite celuloze, teh lastnosti ne dosežemo v taki meri kot pri natronski celulozi. Večina, ali skoraj vsi ovojni papirji so polnoklejeni. Seveda pa pride v poštev namen teh papirjev, zato so tudi posamezne vrste ovojnih papirjev dokaj različne. Od nekaterih zahtevamo sposobnost zavarovanja predmetov pred mehničnimi vplivi, od drugih pred kemičnimi vplivi, od tretjih pred vlago, dalje pred maščobo itd. Najmanjša zahteva po trdnosti je pri papirjih, ki zavarujejo samo pred umazanijo in prahom. Za vse druge pa je zahtevnost po trdnosti in odpornosti večja. Za izdelavo ovojnih papirjev niso potrebne beljene surovine, ampak surove, nebeljene celuloze, često pa uporabljamo tudi star papir. Zato je naravno, da je ovojni papir večinoma remenkast, rjavkast, ali siv, za specialne namene pa včasih kupec zahteva tudi papir določene barve. Velikega pomena za ovojne papirje je odpornost proti mečkanju. Da bi bil zunanji videz lepši, izdelujemo razen strojnogladkih ovojnih papirjev tudi enostransko gladke, glajene ali celo ostro glajene papirje. V novejšem času je zlasti priporočljivo ovojne papirje premazovati z različnimi smolami, voski in podobno, kar pač zahteva namen in uporabnost papirja. Za lepši videz opremimo zunanost s pomočjo markirnih klobučev, rebrenjem ali tudi s tiskom. Najbolj znani ovojni papirji so: natronski ovojni, krep papirji, sulfitni ovojni, vegetabilni pergament, pergamentni nadomestek, pergamin, havana ovojni papir, klobučni, slamni, sivi ovojni, tobačni, krom papir, duplex, oljni ovojni, svileni ovojni, šrenc, superior za izdelavo vrečk, vžigalični itd.

»Kraft« ali natronski papir (Natronkraftpapier, soda fibre packing paper, papier d'emballage a'la soude) — je papir proizveden iz natron celuloze. Odlikuje se po posebno veliki raztržni odpornosti in žilavosti. Dandanes ga skoraj izključno uporabljamo namesto drugih trdnih ovojnih papirjev kot npr. namesto manila papirja, ki ga izdelujemo iz lanenih in konopljenih vlaken. Natron ovojni papir uporabljamo za izdelavo papirne vrvice, posebno pa je znan kot papir za cementne vreče, za vreče za umetna gnojila in podobne namene. Gramska teža teh papirjev se suče od 80 gr/m² navzgor. Utržna dolžina znaša od 6.000 do 7.000 metrov, število dvojnega zgiba pa 1.000 do 2.000. Vendar pa te vrednosti za obi-

čajno uporabo niso nujne in zadostuje že utržna dolžina 5.000 metrov, dvojni zgibi pa okoli 300. Že pri pripravi snovi za to vrsto papirja je treba paziti na dobro mletje, da je papir kompakten in ima gosto površino. To je zlasti važno takrat, ko polnimo vreče z vročo substanco (cement). Stroški za izdelavo ovojnega papirja iz natron celuloze so precej manjši kot stroški za druge vrste ovojnega papirja. Ta papir namreč ne potrebuje specialnih strojnih delav. Natron papir lahko tudi na zadnji mokri stiskalnici papirnega stroja krepamo. S krepanjem dosežemo občutno povečano rezteznost papirja, kar je za ovijanje nekaterih predmetov posebnega pomena.

Sulfitni ovojni papir (Sulfitkraftpapier, sulfite kraft papers, papiers sulphite »kraft«) — je odporen celulozni ovojni papir iz sulfite celuloze in ga uporabljamo posebno za papirne vreče. Je bolj krhek kot papir iz natronske celuloze. Večina je enostransko gladke. To gladkost dosežemo na papirnem stroju s tako imenovano nemško stiskalnico, skozi katero mora iti papir s 60% vlage. Za izdelavo tega papirja uporabljamo zelo trdo sulfitno celulozo, ki jo moramo močno, vendar pa ne premastno mleti. Pri tem moramo paziti, da ostanejo vlakna čim daljša. Kot dodatek ugotovimo v osnovi 5—5% pepela. Ta papir izdelujemo v zelo različni kakovosti. Pri izdelavi papirja za letake uporabljamo samo beljeno celulozo. Za superior papir uporabljamo tudi do 20% lesovine, včasih pa tudi do 40. Najslabša vrsta tega papirja (šrenc) pa vsebuje le 20% celuloze, ostalo pa je lesovina in papirni odpadki najslabše vrste, polizdelki in odpadki iz tekstilne industrije.

NADOMESTNE VOLITVE
ZA OBČINSKO SKUPŠČINO

VEVČE, JUNIJA — Ker je tovarš Silva Razdevšek, izmehski delovodja zaposlen pri občinski skupščini za razrešnico, so bile 13. t. m. na voliščih — papirna dvorana in proizvodni stroji nadomestne volitve.

Volilna udeležba je bila kljub poletnemu času, ko so ljudje že na dopustih, prav dobra. Od treh kandidatov je največ glasov zbral tov. Bojan Trtnik, mojster strojne izdelave papirja. K izvolitvi mu čestitamo in želimo, da bi dobro zastopal svoje volivce.

NK »SLAVIJA« JE ZASEDEL PRVO MESTO V CONSKI LIGI
IN IZPOLNIL POGOJE ZA VSTOP V SLOVENSKO LIGO

VEVČE, JUNIJA — Dolgoletna želja nogometašev in funkcionarjev nogometnega kluba »Slavija«, da bi dosegli čim lepše uspehe na nogometnih travnikih, se je uresničila. Kot prvaki zahodne grupe slovenske conske lige so si priborili pravico do vstopa v slovensko ligo.

Iz »Rdeče zvezde« in poznejšega »Papirničarja«, ki je imel v svojem sestavu skoraj vse športne sekcije, se je »Slavija« razvila v za podeželje dokaj močno športno organizacijo, kjer dobro delujeta plavalni in hokejski klub, zlasti pa so napredovali nogometaši. Dobro vodstvo skozi vseh dvajset let je doumelo potrebo po športu na področju bivše občine Polje in s skromnimi sredstvi vključevalo mladino v športno aktivnost. Rezultat dela funkcionarjev in prizadevanje aktivnih športnikov sta bila kronana z uspehom.

Z zmago nad Tržičem 3:0 je bilo doseženo število potrebnih točk za prvo mesto in pridobitev legitimacije za vstop v slovensko ligo. V živahni, tehnično izdelani igri so gostje nadigrali domačine, želi obilo odobravanja in navdušenja, kar je dalo igralcem še večji polet in končni rezultat.

Ob zaključnem žvižgu sodnika je publika igralcem čestitala, oni pa so na ramenih ponesli z igrišča svojega trenerja, tovariša Perhariča.

Seveda smo bili radovedni, kaj mislijo o velikem uspehu igralci in drugi, zato smo takoj po odločilni tekmi stopili k njim in povprašali:

Tovariš Perharič, si trener kluba, povej, kako se počutiš danes?

Izpolnila se je naša in moja dolgoletna želja. Smo slovenski ligaši. V vseh prejšnjih tekmovanjih smo dosegli drugo ali tretje mesto v slovenski conski ligi, letos nam je z resnim delom le uspelo skočiti stopnico višje. Od nas vseh je odvisno, kako bo v bodoče.

Tovariš Zrimšek, ti si skoraj že »poklicen« kapetan kluba. Kakšen je tvoj občutek ob današnjem uspehu?

Lahko bi rekel, da sem že poklicen trener — od pionirjev do članov. Po desetletni borbi niti občutka ne znam opredeliti. Tako sem vesel, da bi se lahko zjokal, če ne bi ljudje mislili, da jokam od žalosti.

Ali imate naraščaj za prvo mesto? Kako skrbite zanj?

Naraščaj imamo pri mladincih. Med njimi je nekaj perspektivnih igralcev, ki jim pa še manjka iz-

kušenj. Te bodo pridobili z igranjem.

Tovariš Kocjančič, letos si igral v slovenski mladi reprezentanci z uspehom. Tvoj matični klub je »Slavija«. Kaj čutiš do tega kluba?

Po mojem mišljenju je to dober kolektiv, vendar se bodo njegove vrednosti pokazale posebno po uvrstitvi v slovensko ligo v naslednjem letu, morda celo v naslednjih letih.

Kakšne naj bodo priprave za tekmovanje v slovenski ligi?

Priprave bodo morale biti temeljite. Upam si trditi, da bo moralo biti moštvo pod vodstvom tovariša Perhariča okrepljeno.

Kakšno je tovarštvo med igralci »Slavije«?

Ne najboljše.

Tovariš Manču, na odločilni tekmi si zabil kar tri gole. Povej nam kaj?

Če bo moja noga še naprej koristila, bo koristila »Slaviji«. Na Vevčah delam in z njimi sem že skoraj zrastel.

Tovariš Marolt, od vas kot komercialista in predsednika kluba bi rad zvedel, kakšen je finančni položaj »Slavije«?

Vprašanje financiranja športa na Vevčah sploh, ne samo nogometa, se vleče že leta. Vsako leto je prineslo nove formule za njegovo rešitev, vendar je bilo vedno več formul kot denarja. Menim, da je po dolgoletnih eksperimentih potrebno zavzeti do rekreativnega športa na Vevčah jasne koncepte, brez iluzij in tem konceptom zagotoviti stalnost z ustreznimi finančnimi sredstvi.

Taki koncepti pa bi morali biti realni, časom in sredstvom prilagojeni, ne pa izdelani na podlagi osebnih simpatij ali nesimpatij posameznikov do posameznih športnih zvrsti.

Povejte mi nekaj o organizacijskem delu pri klubu?

Mnenja sem, da je uspeh nogometne sekcije v letošnjem tekmovalnem letu v nemajhnih meri zasluha tudi upravnega odbora te sekcije. To predvsem zato, ker je celotno delo odbornikov prosto-voljno, skratka, temelji na brezplačni privrženosti članov odbora, ki ne samo, da za svoje delo niso dobili nikake nagrade v kakršnikoli obliki, marveč so marsikdaj poravnali stroške iz svojega žepa. Takšno izpolnjevanje dolžnosti upravnega odbora je vplivalo tudi na celotno delovanje nogometnega kluba in na odnose med člani kluba.

Kakšno je sodelovanje v klubu in izven njega?

Sodelovanje znotraj kluba lahko ocenim kot izredno. Vsekakor je naš nogometni klub eden najbolj kompaktnih klubov, kjer je vladala ne samo privrženost klubu, marveč tudi resnično medsebojno tovarštvo.

Odnosi nogometne sekcije do drugih sekcij »Slavije« so imeli pečat nerazčiščene finančne situacije in zaradi tega tudi različnih samoiniciativ v posameznih sekcijah.

In kako mislite o prihodnosti kluba?

Vsekakor vstop »Slavije« v slovensko nogometno ligo pomeni začetek pomembnega obdobja igranja »Slavije« in sicer si želimo, da bi se »Slavija« čim uspešneje uveljavila v višjem tekmovalnem razredu. Ker pa je pogoj za kvalitetno nastopanje v slovenski ligi številčna okrepitev moštva, želimo, da bi se tudi bodoči člani naše sekcije navzeli duha tovarštva in medsebojnega sodelovanja, kar naj ostane najvišji smoter naše sekcije. Če bomo uspeli doseči to, potem se ne bojim za ugodno uvrstitev nogometnega kluba »Slavije« v slovenski nogometni ligo.

Moštvo NK Slavija po zmagi nad NK Tržič v Tržiču. — Tretji z desne je predsednik kluba Drago Marolt, v spodnjem desnem kotu pa trener moštva tovarš Perharič

Obiskali smo Banjaluko

KOLIČEVO, JUNIJA — Skupina delavcev, ki je letos aprila končala dvoletno industrijsko papirniško šolo, je skupaj s predavatelji 24. in 25. maja obiskala tovarno celuloze v Banjaluki in tovarno natron celuloze in papirja v Maglaju. Namen obiska je bil, da se slušatelji seznanijo z načinom proizvodnje sulfite in sulfatne celuloze ter tako dopolnijo svoje znanje, ki so ga s teoretičnim poukom pridobili v šoli. Spotoma si je ta skupina ogledala še nekatere kraje v Bosni.

Obisk tema dvema tovarnama je bil vnaprej planiran in preko šolskega centra tiska in papirja dogovorjen z upravama tovarn. Zato smo se 24. maja ob 5. uri zjutraj podali na pot v Bosno. Potovali smo z našim avtobusom, ki ga je vodila sigurna roka šoferja Jožeta Rodeta. Vreme je kazalo zelo slabo. Padal je dež kot za stavo. Vsa mesta v avtobusu niso bila zasedena, ker nekaterih, ki so bili predvideni, ni bilo. Tisti pa, ki smo prišli, smo bili bolj slabe volje zaradi slabega vremena. Prvi postanek smo naredili na Otočcu, kjer je šofer dočel gorivo, nakar smo se odpravili naprej. Vso pot skozi Dolenjsko in naprej do Zagreba dež ni prenehal. Slabo voljo je skušal razgnati Miro Klopčič, ko je izpod sedeža potegnil harmoniko in začel igrati priljubljene domače viže. Slaba volja se je začela počasi tajati, fantje so pritegnili zvokom harmonike, v avtobusu je zadonel pesem. Od Zagreba naprej so se oblaki začeli trgati, pokazalo se je tudi sonce. Bolj, ko smo se odmikali od Zagreba, je vreme postajalo lepše, veselo razpoloženje se je stopnjevalo. V Okučanih se cesta odcepi proti Banjaluki. Naš avtobus je sledil odcepu in kmalu smo bili na meji Bosne in Hrvatske. Nekdo je v šali zavpil: »Pripravite listine za bosenske carinike!« Prešli smo most čez Savo in že smo bili v Bosni. Med tem časom so se tudi oblaki razkldili in je posijalo prekrasno sonce. Našo pozornost so najprej pritegnila pisana polja. Bili smo malce presenečeni nad skrbno obdelanimi njivami in to »prese- necenje« nas je spremljalo vso pot skozi Bosno.

Pred tovarno v Banjaluki smo prišli okrog 10. ure. Začele so se formalnosti ali uradni postopek, ki ga v naši tovarni ob takih priložnostih ne poznamo. Sprejem ni bil preveč ljubezljiv. Najprej so hoteli imeti dopis, s katerim so nam obisk odobrili, ker pa dopisa nismo imeli s seboj, se je začelo telefoniranje. Najprej je telefoniral vratar v civilu, potem pa je slušalko v roke vzel uniformiran vratar. Precej časa smo čakali, da se je prikazal tisti, ki nas je sprejel in razkazal tovarno. Predstavil se je za inženirja, z naše strani pa se je kot vodja predstavil profesor Brdovnik. Na vhodu v tovarno je bil naslikan z rdečimi črtami prekrižan fotografski aparat, kar je pomenilo »fotografiranje prepovedano«. Bili smo radovedni, kaj neki skrivajo. S tako vznemirjeno radovednostjo smo vstopili za inženirjem v tovarno. Najprej nas je peljal na lesni prostor, ki pa je precej odmaknjen od glavnih obratov. Tam nam je razložil tehnološki postopek priprave lesa, od tam smo sledili tehnološkemu procesu proizvodnje celuloze. Obiskovali smo obrat za obratom, inženir pa nam je razložil proces dela v posameznem obratu. Ko smo prišli do kuhinje za celulozo, smo bili že precej segreti. To sta verjetno opazila tudi delavca, ki sta bila na rešetkah nad nami, zato sta vzela v roke vodne cevi in nas pošteno polila. Da to ni bilo slučajno, se je izkazalo nekaj trenutkov pozneje. Ko se je skupina z inženirjem pomaknila v drugi del kuhinje, sta znova polila z mrzlo vodo. Delavec, ki je bil v tem delu kuhinje, nas je potolažil, da je to čista voda! Nazadnje smo jima bili še hvaležni, da sta nas polila s čisto vodo, ker bi voda lahko bila tudi umazana.

Obhod tovarne je trajal nekaj več kot dve uri, nakar smo odšli v mesto na kosilo in ogled Banjaluke. Banjaluka slovi kot najlepše bosensko mesto in ta naziv tudi zasluži. Široke čiste ulice, lepi drevoredi in zgodovinske znamenitosti ji dajejo pravico, da nosi ime najlepšega mesta Bosne.

Pot proti Jajcu smo nadaljevali ob 16. uri. Ob napovedani uri za odhod smo bili vsi zbrani, vsak s svojimi vtisi o Banjaluki, o Bosancih, o navadah in o vsem, kar smo videli in slišali. Pripovedali smo si, kdo je vse kje bil in kaj je videl. Eni so bili v džamiji, drugi v muzeju, tretji v trdnjavi, četrti so si ogledovali izložbe trgovin in primerjali cene, tisti, ki so imeli fotoaparate, pa so najmočnejše vtise zabeležili na filmu. (Pripomba uredništva: Žal nam niso poslali nobene slike, ki bi jo z veseljem objavili.)

Vtise o Banjaluki smo morali kmalu potisniti v stran, ker nas je prevzela lepota doline Vrbasa. Ta dolina mestoma spominja na slovenske alpske reke, mestoma pa na dolino Soče. Blaga in obraščena pobočja prehajajo v strma in kamnita, reka pa se med njimi prebija kot kača, ujeta v past.

Prišli smo v Jajce. Prvotni naš namen je bil, da bi tam prenočili, ko pa smo ugotovili, kakšna pot nas še čaka za naslednji dan, smo se odločili, da bomo nadaljevali pot do Travnika. Za ogled Jajca in njegovih znamenitosti smo določili samo pol ure. Na hitro smo si ogledali muzej AVNOJ, stari del mesta in znamenite slapove Plive, ter takoj nadaljevali pot proti Novemu Travniku, kjer smo tudi prenočili. Novi Travnik je oddaljen kakih 15 kilometrov od starega in je zares nov. Vse kar je v njem, je novo: hiše, ceste, drevoredi, zelenice, javne zgradbe, skratka vse. Na mestu, kjer je sedaj zgrajeno mesto, je nekoč bilo močvirje in slabo rodovitna zemlja. Mesto v marsičem spominja na Velenje.

Naslednjega dne, 25. maja ob 6. uri zjutraj, smo se odpeljali proti Zenici in Maglaju. Pred tovarno v Maglaju smo prišli okrog 10.30. Sprejem v tej tovarni je bil pravo nasprotje banjaluškem. Čeprav je bil postopek pri vhodu v tovarno enak banjaluškem ali celo še bolj uraden in tog, saj smo bili postavljeni pred izbiro ali vse fotoaparate pustiti v vratarnici ali pa avtobus pustiti pred tovarno in pot do obratov nadaljevati peš, se je videlo, da nas pričakujejo. Sprejel nas je tov. Kocijan, vodja izobraževalnega centra, ki nas je pozdravil v imenu kolektiva ter vprašal po naših željah. Hitro

smo se sporazumeli in odpravili na ogled tovarne. Sledili smo procesu proizvodnje in pojasnilom vodiča od začetka do konca ter po triurnem obhodu dobili precej jasno podobo o tem velikemu papirni industriji. Čeprav je to nova tovarna, se še naprej razvija in zgrajuje. V teku je investicija, ki bo sedanjo proizvodnjo tovarne podvojila. Reforma, kot je videti, jih ni nič prizadela. Tudi sedanji proizvodni stroji so zelo moderni in lepo vzdrževani. Na sedanjih strojih proizvedejo nad 40 tisoč ton natron papirja na leto, ki ga večinoma sami predelajo v papirnatih vrečah in vrečkah vseh vrst in velikosti.

Po ogledu tovarne smo si na hitro ogledali še mesto Maglaj in ob 15. uri obrnili proti domu.

Bili smo že utrujeni in naveličani. Za nami je bila že dolga pot, vtisi so se kopičili tako naglo, da smo za novo pokrajino ob reki Bosni postali malce apatični. Čeprav je bila pokrajina ob reki ravno tako lepa in zanimiva in čeprav so bila polja ravno tako skrbno in lepo obdelana, nas niso več tako navduševala. Popoldansko sonce je neusmiljeno pripekalo, v avtobusu pa je bilo vedno več zaprtih, kot odprtih oči. Spanec je zavladal nad utrujenimi potniki. Edino naš vrli Jože je prisebno in vztrajno sedel za volanom ter ga sigurno obračal v rokah. Nekaj časa sem ga opazoval pri vožnji. Avtobus se mi je v njegovih rokah zdel kot pohlevna, dresirana žival, ki na vsak mig uboga. V resnici pa je imel dva naporna dneva. Prevoziti 1056 km dolgo pot v dveh dneh ni šala, pa čeprav je vozil večinoma po lepih cestah.

Dan se je nagibal k večeru, mi pa smo se naglo približevali domačemu kraju. Zanimanje za pokrajino ob glavni cesti je popolnoma zamrlo, v avtobusu je zavladal popoln spanec. Ko smo se približevali Ljubljani, nas je spet začel prati dež. Imeli smo vtis, da sploh ni prenehal od našega odhoda. Tako se je zaključila dvodnevna ekskurzija v Maglaj in Banjaluko. Kot vodja te ekskurzije sem bil zelo zadovoljen, udeleženci so se povsod dostojno in disciplinirano obnašali, vedno so bili ob napovedani uri na mestu, zavedali so se, da so na strokovni ekskurziji in ne na izletu ter se temu primerno obnašali. Takih ekskurzij si še želim in bom rad njihov vodja. ML

DOPISUJTE

V »NAŠE DELO«

KADROVSKA SLUŽBA POROČA

IZ OBRATA VEVČE

Maj 1966

Prišli:

Franc Dermastija, žagarski delavec
Ivan Kolar, knjigovodja osnovnih sredstev

Odšli:

Ludvik Hribar, upokojen
Franc Kocjančič, upokojen
Jože Reisner, na lastno željo
Angela Mazovec, upokojena

V mesecu maju vložilo prošnje za sprejem v delovno razmerje 30 prosilcev, in sicer z naslednjo šolsko izobrazbo:

Visoka šolska izobrazba, 1 prosilec
Srednja šolska izobrazba, 7 prosilcev
Poklicna šola, 8 prosilcev
Popolna osnovna šola, 9 prosilcev
Nepopolna osnovna šola, 5 prosilcev

Poročili so se:

Josip Rahija s Terezijo Pakač
Avgust Nemeč z Anico Zmazek
Cestitamo

Kako delamo, kje napredujemo in kje nas tarejo težave — o tem se pomenimo v svojem glasilu.

Zeliš odgovor katerekoli službe v podjetju? Potrebujš pravni nasvet? Piši uredništvu glasila našega kolektiva in že v naslednji številki boš dobil odgovor.

Občinsko sindikalno prvenstvo v nogometu

KOLIČEVO, JUNIJA — Občinski sindikalni svet Domžale je v okviru športnih sindikalnih iger organiziral v mesecu maju in juniju občinsko sindikalno prvenstvo občine Domžale v nogometu. Prijavilo se je 7 ekip, izven konkurence pa še STUŠ. Moštva so bila razvrščena v dve skupini, tako da sta se v finalu pomerila prvaka obeh skupin. V A skupini so nastopali: Induplati, Mlinostroj, Kemična, STUŠ (izven konkurence), v skupini B pa: Vata, Papirnica, SIC (strokovni izobraževalni center), Usnjarski tehnikum.

V skupini B je prvo mesto osvojila ekipa Papirnice Količevo in to po hudih naporih. Prvo tekmo so papirničarji igrali z Ekipo Usnjarskega tehnikuma v Ihanu ter dosegli samo neodločen rezultat 1:1. Prvo zmago so papirničarji zabeležili v drugi tekmi proti moštvu SIC 2:1, v tretji tekmi pa so visoko prema-

Rodili so se:

Vidi Anžič, sin Roman
Anici Svetek, hči Simona
Egidiju Sircelju, sin Edo
Jožetu Skobernetu, sin Marko
Cestitamo

IZ OBRATA MEDVODE

V mesecu aprilu so se zaposlili: Andrej Košenina, nakladalec lesa in znanja

Franc Košenina, razkladalec surovin

Franc Bobnar, razkladalec surovin

Marjan Žganjar, razkladalec surovin

V mesecu aprilu so odšli iz tovarne:

Alojz Dvanajščak, sporazumno

Ignac Dvanajščak, sporazumno

Franc Bobnar, na lastno željo

Franc Jenko, upokojen

V mesecu maju sta se zaposlila:

Franc Kopač, razkladalec surovin

Bogdan Ponikvar, razkladalec surovin

Franc Igličar, ključavničar, samovoljno

V maju sta odšla:

Anton Sušteršič st., pomočnik kurjača I, upokojen

Franc Igličar, ključavničar, samovoljno

Iz Papirnice Količevo

V mesecu maju so odšli iz podjetja:

Franc Zupan, upokojen

Franc Orehek, upokojen

Poroke:

Ani Rode se je poročila z Viktorjem Loboda!

Cestitamo

Rojstva:

Ani Berlec se je rodil sin Franci!

Cestitamo

Čaka na nas: Dom na Veliki planini

NAŠE DELO

Glasilo delovnih kolektivov Združenih papirnic Ljubljana in Papirnice Količevo. — Izdajata delavska sveta omenjenih tovarn. — Izhaja vsak mesec. — Odgovorni urednik Stane Robida. — Uredniški odbor: Ivan Bogovič, Janez Gašperin, Milan Korošec, Jože Lejko, Ljubo Milič, Tone Novak in Stane Skok. — Uredil Danilo Domanjko (Delavska enotnost). — Tiska tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani